

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201751
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518201751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XX. novembra XXX/X, XXX XX J. Q. v konaní o zaplatenie 1.111,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 997,17 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 79,46 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu dňa 24.10.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.111,32 eur, spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1.111,32 eur od 7.9.2018 do zaplatenia a nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných povinností žalovaným z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte.
2. Žalovaný sa k podanej žalobe, ktorá mu bola doručená spolu s výzvou na vyjadrenie a poučeniami o jeho procesných právach a povinnostiach dňa 18.3.2019, nevyjadril.
3. Súd vo veci nariadil termín pojednávania, ktorého sa strany sporu nezúčastnili, žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 12.2.2020. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť emailovým podaním doručeným súdu dňa 28.5.2020, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.
4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi doloženými v súdnom spise a za podstatné preukázané skutkové tvrdenia považuje:
5. Dňa 23.2.2017 žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu o spoluprácu pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej boli zriadenie bežného osobného účtu v prospech žalovaného a taktiež zmluva o vydaní a používaní platobnej karty maestro s výškou limitu 1.000,- eur, ako aj zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a SMS notifikácia.

6. Žalobca so žalovaným dňa 8.4.2017 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, na základe ktorého žalobca zriadil žalovanému povolené prečerpanie na účte do výšky limitu 1.000,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne, odplatom 19,9 %. Zároveň boli v zmluve dojednané, že žalovanému môže byť inkasované poplatky a náklady a prečerpanie povoleného limitu bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok: a) vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku úrok z omeškania vo výške 5 % ročne za prekročené čiastky limitu povoleného prečerpania, a prípadne tiež b) zrušenie limitu povoleného prečerpania, c) stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania, d) vymáhanie súdnou cestou. Zároveň sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi všetky čerpané peňažné prostriedky a zaplatiť poplatky, úroky a ďalšie príslušenstvo.

7. Z predložených výpisov z účtu č. 2512138002 vyplýva, že k prvému čerpaniu povoleného prečerpania účtu došlo v období 1.9.2017-29.9.2017, následne v období 30.9.2017-31.1.0.20217 ako i v období 1.11.2017-30.11.2017. K ďalšiemu povolenému prečerpaniu došlo v období 30.12.2017-31.1.2018, pričom všetky uvedené výpisy obsahujú aj informáciu o výške limitu povoleného prečerpania, ktorá je platná od 18.4.2017 a je vo výške 1.000,- eur. Ďalej obsahujú výpisy informáciu o tom, že pri čerpaní do výšky tohto limitu je úroková sadzba 19,9 % ročne a nad uvedenú výšku sa k úrokovej sadzbe pripočíta úrok z omeškania 5 % ročne. Následne od obdobia 1.2.2018 - 28.2.2018 žalovaný neučinil žiadne kreditné položky na účte, pričom debetný zostatok sa navyšoval v ďalších mesiacoch až do mesiaca september 2018 o debetné položky, a to úroky, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou/výkon rozhodnutia a mesačným poplatkom za vedenie účtu, 2x upomienka - prečerpanie účtu zmluvná pokuta za omeškание. Vo výpise za mesiac marec 2018 je ďalej uvedené, že dňa 23.3.2018 bola výška limitu povoleného prečerpania prehodnotená a nová výška limitu účinná od 1.6.2018 je 0,- eur. Výška úrokov v mesačných výpisoch nie je uvedená. V dôsledku týchto debetných operácií došlo k prehĺbeniu záporného zostatku na účte, a to až na sumu 1.111,32 eur, kedy žalobca podľa svojich tvrdení osobný účet žalovaného zatvoril.

8. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu v konaní nerozporoval.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 3 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2 § 3 ods. 1 písm. a) až d) § 3 ods. 3 § 4 ods. § 5 až 8 § 9 ods. 14, 6 až 8 , § 10, § 11 § 12 ods. 2 , § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

20. Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a § 23, 25 až 27.

21. Podľa § 2 písm. e/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

22. Podľa § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

23. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku prekročenia, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

24. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku prekročenia, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

25. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku prekročenia, na prekročenie sa vzťahujú ustanovenia o najvyššej prípustnej výške odplaty podľa Občianskeho zákonníka.

Súd dospel k záveru:

26. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Z. G. L. SA a S. E. X. (C-240/98) a medzi J. L. SA a D. M. J. I. H. spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

28. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikčná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo 20/09).

29. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ poskytoval žalovanému spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania na jeho bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX od 18.4.2017. Z predložených výpisov z účtu má súd preukázané, že žalovaný využíval bežný účet vedený žalobcom a aktívne aj využíval povolené prečerpanie na bežnom účte až do 31.1.2018. Po tomto dátume žalovaný prestal využívať účet, nepoukázal naň žiadne finančné prostriedky a debetný zostatok k 31.1.2018 vo výške -848,35 eur bol v ďalších mesiacoch navyšovaný zo strany žalobcu o úroky, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou, mesačný poplatok za vedenie účtu. Dňa 23.3.2018 bola výška limitu povoleného prečerpania prehodnotená zo strany žalobcu a vo výpise za obdobie 1.3.2018 - 29.3.2018 oznámená žalovanému zmena - nová výška limitu s účinnosťou od 1.6.2018 vo výške 0,- eur.

30. Z hľadiska výšky žalobcom uplatnenej sumy súd z pripojených výpisov z označeného účtu zistil, že na účte žalobca aj po ukončení poskytovania služby povoleného prečerpania na ťarchu žalovaného účtoval v období od 30.6.2018 do 6.9.2018 okrem mesačných poplatkov za vedenie účtu v sume 3,90 eur aj úroky: dňa 31.7.2018 v sume 24,16 eur, dňa 31.8.2018 v sume 25,72 eur, dňa 6.9.2018 v sume 4,27 eur, t.j. spolu sumu 54,14 eur. V tejto časti, t.j. o úroky účtované po 30.6.2018 súd žalobcom uplatnený nárok krátil o ich súčet, teda o sumu 54,15 eur zastávajúc názor, že pokiaľ v tom čase už žalobca neposkytoval úver povoleného prečerpania, nemal oprávnenie z takto neposkytnutej sumy účtovať žiaden úrok v sadzbe dohodnutej v zmluve zo 18.4.2017. Výkon práv a povinností z občianskoprávných vzťahov totiž nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu je v rozpore s dobrými mravmi, ak žalobca neposkytoval spotrebiteľský úver (formou povoleného prečerpania), a napriek tomu z finančných prostriedkov, ktoré mali v skutočnosti aj podľa žalobcu charakter nepovoleného debetu, t.j.

prekročenia (a nie teda sumy čerpaného úveru povoleného prečerpania) požaduje zaplatenie úrokov podľa sadziieb uplatňovaných pre spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania a to bez ohľadu na to, že si právo úročiť nepovolený debet upravil vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sa stali súčasťou zmluvnej dokumentácie, avšak už iným spôsobom.

31. Jedným z najdôležitejších faktorov pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy je, či je zmluva transparentná. Transparentnosť zahŕňa, či je napísaná jasným a zrozumiteľným jazykom, či je systematická, či je napísaná dostatočne veľkým a čitateľným písmom. Transparentnosť však neznamená iba jasnosť a zrozumiteľnosť, zahŕňa v sebe aj určitú povinnosť podnikateľa upozorniť na rôzne zmluvné dojednania. Zásada transparentnosti a poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

32. Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v spojení s v tom čase platným znením Všeobecných obchodných podmienok ani zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte nevyplýva, akou úrokovou sadzbou má byť nepovolený debet, t.j. prekročenie na bežnom účte nad rámec povoleného prečerpania úročený. Je pravda, že vzhľadom na možnosť použitia § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. žalobca bol oprávnený spotrebiteľský úver vyplývajúci z prekročenia povoleného prečerpania úročiť, avšak zároveň bol povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe tohto spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac bol tiež povinný spotrebiteľa informovať písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o prekročení, výške prekročenej čiastky, úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru ako aj iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov. Žalobca v konaní nepreukázal, a to ani predloženými výpismi z účtu, že by žalovaného písomne alebo na inom trvanlivom médiu informoval o prekročení limitu jeho povoleného prečerpania, o výške prekročenej čiastky (vo výpisoch sa uvádza iba konečná bilancia na účte za príslušný mesiac), o úrokovej sadzbe pri prekročení (t.j. nepovolenom debete) ani o iných možnostiach riešenia tohto prekročenia. Neobstojí tvrdenie žalobcu v tom smere, že vo výpisoch z účtu bol žalovaný pravidelne informovaný o prekročení, keďže z nich vyplývajú iba informácie o výške debetu na účte. Pri prekročení na účte nad rámec povoleného prečerpania totiž vzniká iný spotrebiteľský úver než je spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, na ktorý dopadá § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zverejnenie Sadzobníka poplatkov a výšky úrokovej sadzby na web stránke alebo na každom obchodnom mieste na splnenie tejto informačnej povinnosti nepostačuje, keďže tieto informácie (najmä o výške úrokovej sadzbe prekročenie) neboli žalovanému preukázateľne poskytnuté v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu - podľa názoru súdu web stránka takýmto trvanlivým médium nie je. Z hľadiska transparentnosti zmluvy mala byť táto skutočnosť osobitne zvýraznená priamo v zmluve (nie napr. len vo VOP), pretože spotrebiteľ musí mať aj reálnu možnosť zvrátiť nepriaznivý dôsledok vyplývajúci z dosiahnutia nepovoleného debetného zostatku, resp. prekročenia povoleného prečerpania napríklad čerpaním iného spotrebiteľského úveru, o čom musí byť v zmysle § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. taktiež informovaný. Navyše žalobca ani nepreukázal skutočné doručenie týchto výpisov žalovanému.

33. Žalobcom uplatňovaný úrok z prekročenia (teda nepovoleného debetu) vo výške 28% je podľa názoru súdu v zrejmom rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ) nielen pre nepreukázanie informovanosti žalovaného o možnosti uplatňovania tohto úroku v uvedenej sadzbe a porušenie zásady transparentnosti, ale aj vzhľadom na obvykle požadovanú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (pri fixácii úrokovej sadzby do 1 roka bola priemerná úroková sadzba v r.

2018 priemerne vo výške 5,34 - vid'. <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>). Takýto postup žalobcu v tomto prípade súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto zmluvné dojednanie vyplývajúce z označenej časti všeobecných zmluvných podmienok v spojení s "výveskou úrokových sadzieb", pri ktorých nebolo preukázané ani informovanie ani podrobné oboznámenie sa žalovaného s výškou úroku uplatniteľného žalobcom pri nepovolenom prekročení je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14.9.2015, rozsudok vo veci sp. zn. 9C/113/2015, ako aj rozsudok Krajského súdu v H. sp. zn. 7Co/99/2017 z 12.12.2017, v zmysle ktorých bola vyhlásená obdobná zmluvná podmienka umožňujúca úročenie nepovoleného prekročenia sadzbou úroku vo výške 28 % ročne za neprijateľnú a teda neplatnú podľa ust. § 53 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že išlo o formulárovú zmluvu s vopred určenými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny zo strany žalovanej.

34. Súd ďalej krátil žalobný nárok o sumu 60,- Eur pozostávajúcu z poplatku za upomienky v sume 15,- eur, ktorou zaťažil účet žalovaného 6.6.2018 a 6.7.2018, ako aj z poplatku za výzvu - prečerpanie účtu v sume 30,- eur, ktorou zaťažil žalobca účet žalovaného 31.7.2018. V súvislosti s týmito poplatkami súd zastáva názor, že tieto predstavujú pre spotrebiteľa len ďalšiu sankciu nad rámec zákonom umožneného sankcionovania omeškania žalovaného úrokmi z omeškania. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi tieto poplatky a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na tieto poplatky, pretože súdu nepreukázal, či skutočne došlo k vystaveniu a zaslaniu týchto upomienok žalovanému a aké reálne náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkonu vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, žalobca totiž požaduje úhradu plnenia, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne protiplnenie. Túto časť nároku súd považuje za priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka a príslušné zmluvné dojednanie tak za neplatné. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 sp. zn. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Preto má súd za to, že aj v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

35. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené preto súd žalobu zamietol, a to v časti účtovaných úrokov za obdobie od 30.6.2018 do 6.9.2018 vo výške 54,15 eur a rovnako tak aj v časti uplatneného úroku vo výške 28 % ročne z nepovoleného prekročenia po 7.9.2018 (je zrejmé, že v tomto smere žalobca požadoval úrok 28 % dokonca aj z ním účtovaných úrokov, keďže suma 1111,32 eur obsahovala aj úroky účtované za obdobie od 2.9.2015 do 18.7.2017, čo je navyše v rozpore so zásadou zákazu anatocizmu, teda zákazu požadovať úroky z úrokov) a tiež v časti o zaplatenie vyššie špecifikovaných poplatkov za upomienky a výzvy za prečerpanie v sume 60,- Eur. Celkovo tak patrí podľa uvedených záverov súdu žalobcovi právo na zaplatenie sumy 997,17 Eur, v rozsahu ktorej žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol takto:

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Vzhľadom na to, že v danom prípade bol v konaní úspešnejší žalobca (úspech žalobcu 89,73 % proti úspechu žalovaného 10,27 % - čistý úspech žalobcu 79,46 %), avšak len čiastočne, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov vo výške 79,46 % podľa miery jeho úspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.